

Els cinemes han mort! Visca els cinemes!

Un recent estudi de la SGAE (Societat General d'Autors i Editors d'Espanya) ens ha revelat que els gironins ens gastem més de 15 euros anuals per anar al cinema, i que som una de les demarcacions de l'Estat amb una despesa per habitant més alta. Aquests números, tot i que ens posen al capdavant de l'Estat, juntament amb Biscaia, Madrid i Barcelona, no són per tirar coets, però això és el que hi ha. Els gironins anem poc al cinema, però si ens ho mirem des del cofoisme i hi anem més que la mitjana de l'Estat, dels que més «cardats» estan, nosaltres som els millors.

En aquesta mateixa revista («La fi d'una vella tecnologia i dels vells cinemes de poble?», *Revista de Girona* número 17, pàgina 110) ja vàrem explicar les dificultats econòmiques i de subsistència que el canvi a la tecnologia digital suposaria per als vells cinemes de poble: de 35.000 a 70.000 euros d'inversió per sala. Aquesta digitalització podria acabar condemnant-los a desaparèixer i convertir els múltiplex —multicines, multisales... com vostès prefereixin— en l'única opció per veure cinema.

Si prenem com a exemple la ciutat de Girona, ens trobem que al principi de la present dècada «presumia» de ser la que tenia més sales de cinema per habitant de l'Estat. En aquells temps hi havia nou sales als Lauren, onze als Òscar (avui Ocine), deu als Albéniz, tres als Albéniz Plaça, i la sala Truffaut: 34 sales que es

Una pel·lícula urgent

Aquest agost, Isaki Lacuesta ha rodat a Girona *Murieron por encima de sus posibilidades*, una comèdia negra que narrarà com cinc persones, que no es coneixen de res però que coincideixen en una estada al manicomi, pensen un pla per sortir de la crisi. El pla consisteix a segrestar i torturar un banquer. Ja veuen vostès que Lacuesta s'aparta —i molt— de les propostes que li hem vist fins ara, unes propostes que estaven molt vinculades amb el documental i amb un cinema que camina per les fronteres entre el documental i la ficció. Aquesta serà segurament la seva pel·lícula més comercial, fruit d'un impuls provocat per les notícies que rebem cada dia. Una pel·lícula urgent.

guanyaven relativament bé la vida, quan l'hàbit d'anar al cinema era encara prestigiós i habitual. Avui, les nou sales del Lauren són una successió de prestatges de material esportiu, i les que continuen al peu del canó estan buides en moltes de les seves sessions (la mitjana d'espectadors per sessió és de 20 persones), si no és que es faci un *blockbuster* infantil en sessió de cap de setmana. Són temps de cinèfils arraconats de les sales amb estrenes fugisseres i horaris intempestius, un arraconament comprensible si tenim en compte la poca —o nul·la— rendibilitat econòmica que aquest cinema comporta per als exhibidors. Un panorama desolador que es veu agreujat per la pujada de l'IVA en el preu de les entrades, amb la qual es passa del tipus reduït (8 %) al general (21 %). Ara, anar al cinema és un luxe: qui hi arribi, bé; i qui no, ho sentim, però s'haurà de quedar a casa. Aquesta mesura té un fort tuf de ressentiment, un tuf de revenja per cerimònies dels Goya amb pancartes antibel·licistes, pel·lícules com *Hay motivo* i anuncis «de la ceja». Però sigui el que sigui —i als que no estem entre gavians i roses de fet tant se'ns en fot— el que és segur és que serà una estocada definitiva al cinema vist a les sales. Una estocada que se suma a la pèrdua de centralitat de la sala fosca, a la incursió de noves pantalles com els museus per a productes avantguardistes, i la nova narrativa televisiva que està menjant terreny al cinema pel que fa a qualitat i adeptes.

Al pas que anem haurem de fer un rèquiem pels Albéniz, Ocine, Cines Olot, Lauren Blanes, Arynco, Kytton, Catcinemes, Cinemes Torroella... tal com a finals dels noranta vam fer pel Núria, el Gridó, els ABC, els Catalunya o l'Ultònia... Un rèquiem i un enterrament que no comptarà amb la presència dels que manen avui i que a sobre ens serà gravat amb un impost del 21 % perquè d'aquesta pujada no se'n salven ni els morts. De fet, ni morts ni moribunds com les sales fosques de cinema.